

Czym są testy jednostkowe?

- ► Test jednostkowy (ang. unit test) to metoda testowania tworzonego oprogramowania poprzez wykonywanie testów weryfikujących poprawność działania pojedynczych elementów programu.
- Poszczególne jednostki kodu, takie jak funkcje i metody, są testowane w celu weryfikacji ich działania.
- Dzięki temu deweloperzy mogą wykrywać i naprawiać błędy już na wczesnym etapie procesu tworzenia oprogramowania, co pozwala zaoszczędzić czas i wysiłek w dłuższej perspektywie.

Po co przeprowadzać testy jednostkowe?

- Testowanie jednostkowe pomaga poprawić jakość kodu poprzez wykrywanie i naprawianie błędów na wczesnym etapie.
- Może również pomóc w debugowaniu, umożliwiając deweloperom łatwiejsze identyfikowanie źródła błędu.
- Testowanie jednostkowe może również ułatwić utrzymanie kodu, dając deweloperom pewność, że istniejące testy jednostkowe wykryją ewentualne błędy wprowadzone przez zmiany.

Jak pisać testy jednostkowe

 Aby napisać test jednostkowy, należy najpierw zidentyfikować jednostkę kodu, którą chcemy przetestować. Może to być funkcja, metoda lub klasa, na przykład.

 Następnie należy napisać funkcję testową, która wywoła jednostkę kodu i sprawdzi wynik działania w stosunku do oczekiwanego wyniku. Funkcja testowa powinna również zawierać kod inicjalizujący i kończący test.

 Na końcu należy uruchomić funkcję testową, aby upewnić się, że test zostanie zaliczony. W przypadku niepowodzenia należy zdebugować kod i naprawić błąd.

Frameworki do testów jednostkowych

Do praktycznie każdego języka programowania możemy znaleźć framework do unit testów

Java - JUnit, TestNG, Mockito

Python - PyTest, unittest, nose

JavaScript - Mocha, Jest, Jasmine

C# - NUnit, xUnit, MSTest

C++ - Google Test, Catch, Boost.Test

Lista najpopularniejszych frameworków dla najpopularniejszych języków programowania:

Przykład testu jednostkowego z wykorzystaniem JUnit

- Przykładowa klasa reprezentująca zakres liczb.
- Posiada jedną metodę, która sprawdza czy liczba przekazana jako argument należy do danego zakresu.

```
public class Range {
   private final long lowerBound;
   private final long upperBound;
   public Range(long lowerBound, long upperBound) {
        this.lowerBound = lowerBound;
        this.upperBound = upperBound;
   public boolean isInRange(long number) {
        return number >= lowerBound && number <= upperBound;
```

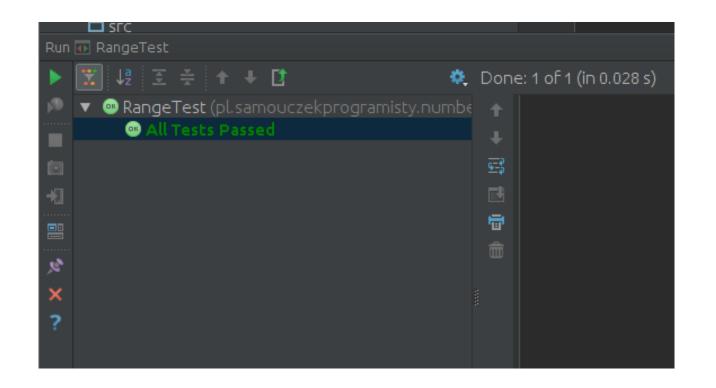

Poniżej przykład prostego testu jednostkowego, który sprawdza czy, liczba 15 jest w zakresie liczb od 10 do 20.

```
@Test
public void shouldSayThat15rIsInRange() {
    Range range = new Range(10, 20);
    Assert.assertTrue(range.isInRange(15));
}
```

- Test jednostkowy to metoda sprawdzająca naszą jednostkę, czyli metodę w innej klasie z dodaną adnotacją @Test.
- shouldSayThat15IsInRange jest testem, w którym tworzona jest instancja klasy zakresu i wywoływana jest metoda, która sprawdza czy 15 jest wewnątrz określonego zakresu.
- Wynik jest przekazywany do metody Assert.assertTrue(), która jest tzw. asercją. Jest to metoda dostarczana przez bibliotekę JUnit, które pomagają w testowaniu.
- W naszym przykładzie, jeśli metoda isInRange zwróci false, wówczas asercja assertTrue
 rzuci wyjątek, który zostanie zinterpretowany jako błąd przez IDE i pokaże błąd działania
 testowanego kodu.

Przykład poprawnego testu w IntelliJ Idea

Przygotowanie testów i cykle życia

Zdarza się, że kilka testów jednostkowych wymaga przygotowania. Na przykład trzeba utworzyć instancję, którą będziemy później testowali.

Junit wykorzystuje adnotacje takie jak @Before lub @After, które możemy dodać do metody w klasie z testami.

Przykład klasy dla testu jednostkowego

Poniżej klasa testu z wykorzystaniem wspomnianych adnotacji:

```
public class RangeTest {
   private Range range;
   @Before
   public void setUp() {
       range = new Range(10, 20);
   @Test
   public void shouldSayThat15rIsInRange() {
       assertTrue(range.isInRange(15));
   @Test
   public void shouldSayThat5IsntInRange() {
       assertFalse(range.isInRange(5));
```


Najważniejsze adnotacje

- @Before pozwala na wykonanie fragmentów kodu przed testem.
- @After metoda z tą adnotacją uruchamiana po każdym teście jednostkowym, pozwala na "posprzątanie" po teście,
- @AfterClass metoda statyczna z tą adnotacją uruchamiana jest raz po uruchomieniu wszystkich testów z danej klasy,
- @BeforeClass metoda statyczna z tą adnotacją uruchamiana jest raz przed uruchomieniem pierwszego testu z danej klasy.


```
public class TestLifecycle {
    @Before
   public void setUp() {
        System.out.println("set up");
        System.out.flush();
    @After
   public void tearDown() {
        System.out.println("tear down");
        System.out.flush();
    @BeforeClass
   public static void setUpClass() {
       System.out.println("set up class");
        System.out.flush();
    @AfterClass
    public static void tearDownClass() {
        System.out.println("tear down class");
        System.out.flush();
    @Test
   public void test1() {
       System.out.println("test 1");
        System.out.flush();
    @Test
    public void test2() {
        System.out.println("test 2");
        System.out.flush();
```

Adnotacje w praktyce

Kolejność działania metod na przykładzie outputu konsoli:

- set up class
- set up
- test 1
- tear down
- set up
- test 2
- tear down
- tear down class

Zaawansowane techniki programowania / Konrad Stępniak

Dobre praktyki przy pisaniu unit testów

- Staraj się pisać testy jednostkowe, które są małe i dotyczą małego wycinka funkcjonalności.
- Nadawaj metodom z testem nazwy, które pomagają zrozumieć co dany test powinien sprawdzić.
- Kolejność testów jednostkowych w klasie nie powinna mieć znaczenia. Nie możemy polegać na tym, że jako pierwszy musi się uruchomić test1 a po nim test2. Testy uruchomione w innej kolejności powinny mieć taki sam efekt.

Dobre praktyki przy pisaniu unit testów c.d.

- Testuj warunki brzegowe i sytuacje wyjątkowe. Załóżmy, że masz metodę, która przyjmuje tablicę, która musi mieć maksymalnie trzy elementy. Napisz kilka testów:
 - przekazując null zamiast tablicy,
 - przekazując pustą tablicę,
 - przekazując tablicę z trzema elementami,
 - przekazując tablicę z czterema elementami.

Testowany kod nie powinien być w tym samym miejscu, w którym są testy. Np. kod umieszczamy w katalogu np. src, testy natomiast w katalogu test. Oba katalogi mają odpowiednią strukturę odzwierciedlającą pakiety. Jest to ważne by później przy większych projektach testy nie mieszały się z kodem programu.

